

DĂ-TE'N MĂ-TA!

[fluxul inconștienței]

neagacosmin

13.00

[...]

13

Așa liniște-n nôpte c-aud viețuind Culuaru IV și d-aița. Scot căței și rulez de pe fundul cutiei. Mă-ntreține cu dume de la nou serviciu..., și ce bine că plecase de la ceilanți că-i falimentase criza, impozitu forfetar și un agent de vânzări cam flecar. Mai râdem, mai ne mirăm și-l aprind. Continuăm la fel umpica pălăvrăgală până vorbim răsând amândoi tare și deodată. Obosiți, mai lăsăm torsu văii-ntre noi de-o pase, fredonez ceva și-mi dă-napoi carotu că gata, nu-l mai poate. Apocalipsându-se spre vecé, răsturnă ceva pe hol, sabotat de prea bere. Rămân cu asta stins de-o altă repriză, câte un gest reflex mă face să mă-ntorc spre scrumieră tot la câteva minute până ajung să-l reaprind. Veceú fiind după ce faci de două ori dreapta ș-o dată stânga, nu-l aud în agonie și mă instalez la birou să schimb muzica sau ceva, până mă pierd în lumina fișierelor. După câtva, mă surprind cum mi-alambicam un film că Jean-Baptiste Maunier era acasă, la New-York, tocmai făcuse un duș în timpul căruia se amuzase până la a râde de unu singur gândindu-se la scena lui Hitchcock refilmată cu Ed Gein manevrând o lingură spre o blondă fără față, goală sub duș și apa-nvârtindu-se prin scurgere amestecată cu budincă de cireșe vii..., mai chicoti umpica prin cameră și ieși spre bucătărie prin holu-ntunecat unde nu mai văzu decât un luciu de armă..., dar era departe de a fi armă, era Gwen Araujo poltergeist-izat în pula lichido-metaloidă a lui T-1000 de o sectă demonico-masonică care-i plănuia lui Jean-Baptiste încă de la naștere un ritual sacrificial orģastic întru comemorarea lui Gilles de Rais și a Elizabetei Báthory printr-o Liturghie Neagră prost asimilată ș-amestecată foarte pop cu o Nuntă Neagră plurisexuală, naufragiind într-un Ospăț al Proștilor, deviat nu în ridicol, ci savantlâc.

Jay-Bee, inconștientizat în gură de sperma psihoactivă a pulii mai sus menționate, fu transportat la un aeroport din apropiere într-un ģamantan chinezesc cu mână de lucru încagulată albaneză și-mbarcat într-un avion privat cu destinația Paris. În timpul zborului, Ninja Carton, care premonise conjurația în suprasedreția propriului pancreas din zorii zilei precedente, încercă o ambuscadă asupra echipajului, ajungând să cadă flească pe culoar din cauza unei cute prost îndoite a costumului de carton, dându-și cu fața de plafon. Cu un ultim impuls încercă să-l înfigă pe unul dintre paznicii mai la-ndemână-ntr-o clantă, fără să știe că acesta e unul dintre nepoții cumnatului surorii unei verișoare de-a lui Enver Hoxha, care-l izolă pentru eternitate între est și vest, undeva niçunde-n apa Atlanticului.

Ajunși la Paris, aterizară degrabă, ilegal și ad-hoc pe parcarea în beznă a unui hypermarket. Prețiosul pachet trebui reambalat cu înjurături deoarece mânerul ģamantanului chinezesc expiră rupându-se. După scurta-ntârziere, fu urcat într-o dubiță și dus 313 kilometri până la castelul din Culan unde fu despachetat și depozitat provizoriu într-un beci fastuozamente capitonat în catifea venețană roșé, având ca gărzi doi necunoscuți, încadrați în conjurație ca halebardieri de decor în robe, măști și pălării conice albe, având chiar și câte un întrerupător de veioză aprinzându-le un bec alb în cur.

La trezirea sa urmărită sub lampă, Jean-Baptiste fu dezbrăcat, capu-n sac negru băgat, mâinile la spate-n negru legate și bătut la fund cu un hrib negru de fratele vitreg a lui Jimmy Olsen din ordinul mamei vitrege a lui Viki Lord și ținut diverse săptămâni în condiții vitrege, adică mânca numa grăsimea suptă de pe degetele albe unei virgine oarbe, vitrege ei înseși.

Timpul trecu abraziv până-n noaptea ceremoniei când castelul se umplu de diverși magnați, lideri politici mondiali, câteva staruri și cât'va invitați scunzi de rang înalt. Cu câteva ore-nainte, Jay-Bee-nnebunit de abuzurile sechestrului, friză o criză și trebui iarăși sedat în gură cu sperma aceleiaș' puli lichido-metaloidă. Pentru pregătirile preceremoniale fur-aduși cât'va maniqu-riști, pediqu-riști, stailiști și feșăn dizainări, o mic-armată care-l pipăi printre chicote câteva ore, fiind păziți de cei doi necunoscuți pentru a nu-l lua în gură sau la pulă, pentru ca totul să rămână la limita aluziei și a tachinării din care Jean-Bapt oricum nu prindea nimic, fiind mult prea preocupat cu echilibru frugal de care mai avea parte ș-atât. Produsul final fu o instalație de un luciu artistic în jurul căruia cei implicați în realizarea ei se-mpreunară efervescent și cum se nimerea, în timp ce mă ridic de la birou amuzat cu un a mânca insinuat de matereau. Prin hol îl aud urlându-și

masa-n veceú..., mă gândesc că încă n-am cum să-l ajut, să-l las să termine și-l scot după, gratificându-mă în bucătărie că m-am oprit la timp, cu o farfurie de prăjituri și plec cu ea, îmbiind pe drumu-napoi o mătă arzând la vale-ntrun pneu prin spatele pregătirilor ceremoniei, dând foc rochiei vaporoso-păunesti a lui RuPaul, stinsă degrabă și cu pișat de pretenenții ce o înconjurau, pe care Lypsinka vroia să i-i fure încercându-se cu o ridiche, iar Mozart, dându-se a fi un al cincilea element mai virginalmente infatuat decât Leeloo, se hlizea prin spatele lui Wagner care se ajuta cu un șarpe în carouri spre o-nvârtoșare a blegului pe care Allysine Chaynes, Renata Somossy și Lea De Mae o așteptau în neliniște și în genunchi, îmbărbătându-l cu gemete și suspine lângă un Karl Gotlieb von Hund ce-și tot flutura o batistă peste umeri și cu Dame Edna, La Dame aux Gladiolas, sugându-i un soldat de ciocolată în speranța că-i va stoarce un tratat de prietenie, cooperare și asistență manual-mutuală, pe când un om aștepta, un om nu se-ncurca. Un om venise numai pentru Jean-Baptiste, numai să termine odată cu el peste cei din jur. Un om se gândea la o terasă-n vie și un askar încercând să portretizeze prin lunetă un ibric de o ecvestritate canină, curând să-l descopere căcat, alunecă-n păcat și trase, rămânând doar cu concluzii, fin'că-n ibric or'cum nu mai făcăi niș-čiai.

Scena încă goală, fu-nconjurată cu spini încinși în care fugăriră 12 găini albe grase. Prin agonia lor, Arhiepiscopul Dezordinii se instalează pe o estradă și, după "In nomine magni dei nostri Sathanas, introibo ad altare Domini Inferi", nimeni nu mai fu atent la el, rămânând decât un sunet de fond, încât, cuprins fiind curând de ketamină, putu să devieze-ntr-o macaronică aproape amuzicală ca și cum ar fi ieșit din familia latină și ar fi intrat în fino-ugrică. Un stol format din Dasha, Jana Cova, Mya Diamond, Brigitta Bulgari, Terra Bond și Renee Pornero, zâmbindu-și limitările imbecilismului, înbrăcate numai cu strap-ons, năvăliră și se rotiră câteva minute pe scenă, angajându-se-ntr-un trenuleț circular al posesiunii, apoi eliberară scena, declarându-și onomatopeic și deschis entuziasmul pentru sexul anal. După explozia de artificii apăru și maestrul de ceremonii, un transexual blond în erecția goală, îmbrăcat într-o pereche de ștrampi-plasă negri tăiați la crăcană ca să-i poată lua pe mâini și umeri, peste țâțele goale-mplasticate ugerește, încălțat cu cizme negre până la genunchi cu tocuri ce o înălțau cu un cap peste orice muritor prezent și având în zgardă ca animal de companie un crocodil albinos cabrat, cu solzii șoldului drept posterior autoperpetuându-se până-n afara câmpului vizual. Smucind până-i sparse-o mănecă, se eliberă hulpav vulvav și-i aduse-n gură o babețică neagră să nu-ș'păteze karma. În timp ce-și punea babețica, cei doi necunoscuți aduseră în mijlocul scenei un podium cu arcuri butante, pe care o draperie cu galerie circulară ascundea miezul atracției ceremoniei. Se făcu o liniște deplină, toți abandonându-și preocupările mai mult sau mai puțin pornocești, că "Qu'est-ce que c'est?" și-ntorcându-se spre scena unde maestrul de ceremonii poză când în stânga, când în dreapta podiumului cu mâinile deschise spre el, în luminile mai multor spoturi centrându-se, într-un răpăit progresiv de tobe care plesniră și smulse draperia, dezvelindu-l celor prezenți pe Jay-Bee Maunier complet epilat, buimac și desculț, în colanți negri cu dantelă până deasupra genunchiului, înodați unu de altu în dreptul degetelor mari, genunchii strâns legați într-o panglică roșie lată cu fundiță, cu puța ascunsă-n triunghiulețul unor chiloței negri care la spate se țineau în două benzi de elastic peste buci să-i lase noada liberă pentru o codiță țuguiată de blană albă, câte un ics de bandă adezivă neagră pe fiecare sfârc, mâinile forțate la spate într-un sac lung și-ngust, și o mască cu urechi late-nalte de iepure, lăsându-i ceafa și maxilarul goale-ncălușate roșu și fermoare-nchise la ochi. O doamnă ambasador leșină pe ea înseși toată, șarpele-n carouri se aprinse rug și trei dintre invitații scunzi de rang înalt încă-mbrăcați se terminară câte o pată ireparabilă și în minute rece apreciată cu un "Uh! Ioi te!" numai de o Barbie Cicciolina cu sfârcuri, păr pubian și membre demontabile robotizată de un japonez celibatar. Transexuala cu fanfara-ncepând Bolero, îl coborî de bărbie la nivelu zero și i se-nvârte-n jur, îl mai zgârie de cur, îi cântă de-o tură la urechi, îi arde niște palme toate perechi, îi ține forma c-un deget și-l ia de sfârcuri fără preget. Îl ține-n brațe de-o irumație și-i spune că-ncă n-are voie să se ude, că-s chiloții de-mprumut și numa ea poa-să intre-n rut. Blestemă chimia ce-l ținea cu morcovu-n cur, se oprește din a-l suge pe gât, oarecum ofticată că-i făcă o puțulică mai nimica-toată, abia ițită din chilot, dar nu se linse încă pe bot, i-o luă-ntr-o țâțe și-l

apucă de scrot, iar când îi reuși erecția, i-o legă cu un șiret să nu-i mai fugă și-l muștră, și-l bătu, și-i desfăcu călușu, și-l împiedică de-l puse-n genunchi unde-i dădu o muie furioasă încă certându-l printre-njurături până-l duse la limita regurgitării, când, plictisită și de asta, de după niçundele din spate, ca cum s-ar fi fost acolo de când lumea era lume și marea-n spume pe toate să le-adune, o scoase-n piaf pe Enikő Mihalik nudă udă, gemând crudă și mura sfârcului curgându-i zoaie smegmulii ca motivată cu cravașa. O stârni și-i dădu drumu ca la câine spre curu lui J-B pe care-l luă la lins și supt apăsător și sincer, de credeai că vrea să intre toată. Văzând-o că nu-i ajunge, maestru-ntărâtat i se montă să i-o dea ca aparat până scâncea un țipăt că-i mai pe terminatea, nici nu mai reușea decât să-ș' sprijine obrazii-n buclele lui Jay-Bee și numa č-o ține așa câtva, înc-umpica ș-un vârf de linguriță ș-o dă mulțimii-n care dispăre ca dizolvată-n abuz. Maestru era ațâțat ca un ucenic de-ncepuse să-și maseze singur mufa-n căpșună, dar, pe când să se verse-n coada lui Jean-Baptiste deja learcă de salivă, stegulețul unei șaisprezecimi rămasă de una singură i se agață-n laringe și-l întoarse pe dos aruncându-l mațe crude cu o tumbă peste trei précieuses soçalizate soça-debilizate pozând a delicii pictoriale, dezimpecabilizându-le. Văzând acestea, unul dintre necunoscuți călcă pe spinii încinși unde avu un atac cerebral, punct în care, vomitând bijuterii de gunoi, celălalt necunoscut, stârnit, își vomită filmele pe nas, rămânând cataraxat de situație și, căzându-le costumele, cei doi necunoscuți deveniră Magidson și Merel atletizați de anii pușcării. Garda de pioni interveni peste ei, bătând orice element ce părea disident. În toată-nvălmășeala, prin țipete și stropi de sânge, de pe sub niște coloane din margine, doi dintre cei trei bărbați însurați, bruneti și mustăcioși, nimeriți p-acolo fi'n'c-aduseseră găinile albe, săriră să-l prindă de coadă pe Jay-Bee, s-o ia s-o ducă-n târg la Békéscsaba, să perceap-o taxă de bălci și să se-mbogățească-când... :

- Torna, torna, fratre! strigă al treilea, oarecum beat, după ceilanți.

- Lasă, că nu fúrăm, Tibi! Nu fúrăm! îi strigă primu-napoi în timp ce-i rupea coada lui Jean-Baptiste.

- Hímringyó balfasz! Has mo car! răspunse primu fiecăruia și tuturor.

- Jea dreaku de curva so san! strigă și al doilea deja împingându-l pe cel beat spre ieșirea din castel înainte să-i observe cineva.

Firește, având furată coada, șase oameni au să-l ducă, șase și oarecum posomorâți unu altuia, iar din urmă, urmărindu-i printre chicote-nfundate cu funde roșii pe fund, urme de ștorfet adolescentin sugând câte două un dispozitiv puloidal disponibil și compresor.

Dar, fiindcă orice sărbătoare nu e fără a fi-mpărtășită maselor și fiindcă unul din membrii conjurației, Anton Szandor LaVey, pretindea a avea rădăcini românești, divertimentul celorlante clase e altundeva, e afară, e pe vale lângă Nușfalău, nu departe de un capăt d'autoband-așteptând în conștricte mai jos pe Barcău, unde un pluton de mecanici îl dau pe Năstase unor pensionari amfetați pân'la isterie, ca să fie mâncat de viu, lent și cu gingiile, în ovațiile unor tribune improvizate din rupturi de Săgeată Albastră umplute-nghesuit de femei și copii. Cu primele urlete îmi dau seama că deja mă dau aiurea prin fișiere și că probabil n-am ce căuta..., era gata ș-a doa repriză din carot ș-a meu nu mai venise... Îl găsesc pe jos în baie, leșinat ș-albit di-o criză de fiere. Încerc să-l trezesc, să vorbesc cu el: mormăie și se lasă greu.

- Hai, mane, că d-aicea te scoli cu gaură de pneumonie! Hai în pat! Hai că te-ajut, numa colaborează și tu, nu leșina! Oi, m-auz'?!
- Da... Acuma...

Reușesc să-l duc pe canapea, înțarcă să se scuze că ce m-am turnat, mane..., în timp ce-l descaltă îi răspund că se-ntâmplă, că berea, mane..., berea te-o făcut..., sting calculatorul, 'm-iau șa și ies. Afară dau peste cea mai adormită oră, așa liniște-n nôpte c-aud viețuind Cu-luaru IV și d-aiča.

DĂ-TE'N MĂ-TA!

[fluxul inconștienței] neagacosmin

să nu se mai fie nici ca gunoi..., or'cât m-ar lăsa asta fără bani, cât am mâini să pot lucra, nimic nu mă sperie. Măcar d-aș face ceva cu textele astea, să-mi trag un .biz cu grafică aiurea și haștemeleu exclusiv tabele din banii-n plicuri, unde să pot fi bacovian ca Mahmoud Djamel, poate cu umpica mai românească decât Samuel Benza, da'nu cu mult..., numa că nu-i chiar așa, unii are luču numa că există, alții e mai fericiți îngânând o măță..., fiecare, care-cum..., bani vine, bani se duce, toate ca nimica. Fugi inimă de câine, du-te altcuiva.

